

Cl. 5. Odseki si določijo redne seje sami, zborovati morajo najmanj enkrat mesečno. O sklepih je voditi zapisnik, ki ga podpišejo vsi navzoči.

Cl. 6. Odsek je sklepčen če je navzočih 2/3 članov. Sklepa se z nadpolovično večino glasujočih. Vselej je odrediti tudi protiglasovanje. Vsak član sme dati svoje odrejeno mišljenje na zapisnik, ki ga je oddati skupno z odsekovim predlogom poverjeništvu.

Cl. 7. Poverjeništvu odda došle sklepe in predloge centralnemu odseku v izdelavo in jih ta odda pododsekoma v izjavo, če je to potrebno. Pododseki lahko stavijo svoje samostojne predloge centralnemu odseku, ki jih po obravnavi predloži s svojim mnenjem poverjeništvu.

Cl. 8. O sejah priobčujejo odseki kratka poročila v »Učit. Tovarš«. Načelni pravni sklepi in odločbe se objavljajo v »Učiteljskem Pravitniku«, obrambne zadeve pa v »Obrambnem vestniku«.

Cl. 9. Odseki si lahko iz svojih članov sestavijo sekcije odseka za področja dela.

Cl. 10. Pismene vloge, ki naj se odpošljejo potom poverjeništvu UJU na merodajna mesta mora odsek popolnoma izdelati in jih v konceptu predložiti pov. UJU, da jih pregleda, dopolni in odpravi na naslov. O odgovorih obvesti poverjeništvu vedno odsek, ki pa mora imeti sam vlogo v evidenci. Vse zadeve, ki so namenjene javnosti in korporacijam se morajo vlagati le potom poverjeništvu in nosijo naslov pov. UJU.

Nove knjige.

GLASBENA REVIJA »ZBORI«.

»Učiteljski Tovarš« je že večkrat in nedavno pisal o »Zborih«, tem našem najboljšem glasbenem listu, ki že šesto leto izhaja in prinaša pod redakcijo večšega in marljivega pevskega delavca Zorko Prelovca v književnem delu jako zanimive članke o naši glasbeni literaturi, v glasbeni prilogi pa je letos pričel poleg novih vokalnih zborov priobčevati tudi samospeve s spremljevanjem klavirja. »Zbori« so postali odslodje oficijelno glasilo Hubadove župe Jugoslovanskega pevskega saveza (JPS).

V avgustu je izšel 4. zvezek VI. letnika, ki vsebuje v književnem delu te-le članke: »Gospodu monsignoru Stanku Premrlu — za peti decenij« — s sliko (piše Vladimir Pfeifer, Ljubljana); »Manom Volariča in Svetka (piše isti avtor); »O slovenski operi« (razpravlja dr. Josip Mantuani, Ljubljana). Uredništvo nas seznanja z mladim skladateljem Ludovikom Pušem, ki je stopil v krog sodelavcev »Zborov«. Za tem prihajajo obširna in zanimiva poročila o pevskem prazniku v Kotoru, o letnem rednem občnem zboru pevskega zbora Glasbene Matice v Ljubljani, o raznih izpremembah v pevskih društvih, o koncertu Celjskega pevskega društva, o 40letnici pevskega društva »Zvon« v Smartnem pri Litiji, o glasbenih novostih, o raznem iz glasbenega življenja, iz uredništva in upravnštva.

Glasbena priloga prinaša te-le zbere: moški zbor »Rožmarin«, ki ga je Hrabroslav Volarič napisal prvotno za samospev s spremljevanjem klavirja, a ta splošno priljubljeni samospev je Anton Svetek pozneje priredil za moški zbor. Moški kvarteti si ga bodo kaj hitro osvojili in radi prepevali. — Jos. Pavčič je priredil »Potrkan ples« v lahkem, preprostem slogu za moški zbor. Ta narodni napev je v kratkem času doživel že tretjo prireditel! — Ludovik Puš je zbral v mešan zbor »Venček dolenskih napitnic«, narodne pesmi: »Sladko je vince iz Trške gorice«, »En hribček bom kupil«, »Ti zvončki v dolin« in »Ta vinček je za rajžo« v gladki, modernejši harmonizaciji, posebej pa je še priredil

za mešan zbor narodno pesem »Kaj ti je deklica?« Mešani pevski zbori bodo z veseljem segali po teh napevih. V prilogi priobčujejo »Zbori« še dva samospeva za tenor s spremljevanjem klavirja: Josip Pavčičevo »Mlada pesem« in Z. Prelovčovo »V album«. Oba samospeva sta ljubki glasbeni stvarci.

Vsak učiteljski pevec in vsaka učiteljica pevka bodi naročnik in plačnik te naše izborné glasbene revije, ki jo zaradi njene bogate književne in glasbene vsebine kar najtoplejše priporočamo.

Izza kongresa UJU.

Vlak hiti po ravni Slavoniji in požira kilometre. Vroče je v pulmanu, večina tovarišev stoji na hodniku, kramlja in gleda v ravnino, ki je noče biti konca. Ob progi se vrstijo hrastovi gozdi, pašniki, močvirja, v daljavi se pasajo jate gosi. Zdaj pa zdaj se pomakne mimo raztegnjena vas. Vlak se ustavlja na večjih postajah. »Piiivo piiivo« kriči raznašalec pijač, kakor bi kdo klical na pomoč. Potniki segajo po okrepcilih, nekateri kupujejo slive in grozje.

Ze se niža solnčna obla, ampak še dolgo ni osvetojučega hladu, ki prihaja z mrakom. Tod pač ni visokih gora in ledenikov. Kmalu prižgo v vlaku luči. V našem vozu brle svetiljke precej bohemske, že v Zagrebu so rekli, da se je pokvarila elektrika. Nič ne de. V somraku je še prijetneje.

Peljemo se po plodnem Sremu, kmalu zagledamo v daljavi lučke. Vedno več jih je. To je Zemun, in tam na oni strani Save Beograd. Točno ob določenem času se ustavi vlak na beograjskem kolodvoru.

V avli nas sprejmejo reditelji in tovariš Zupančič nas popelje v prenočišče v Studentški dom. Bila nas je precejšnja gruča romarjev kongresistov, pa nas vendar ni bilo kaj na širokih in dolgih prestolniških ulicah. Po dvema in dvema odkažejo lične sobe, ki jih ima dom okrog 300. V njem smo udobno stanovali za 20 Din na dan. Prvi večer se skoro nikomur ne ljubi v mesto. Pozno je že in trudni smo vsi.

Velemestni hrum in šum plane drugo jutro v naše sobice in nas vrže pokonci. Lepo je prvo jutro v neznanem mestu. Mnogo novega in lepega upaš, ko stopiš čez prag v vrvenje ulice. S tramvajem se odpeljemo na Terazije in zajtrkujemo pred »Moskvo«, kjer napišemo prve razglednice v pozdrav domačim.

»Videti Napolj in potem umreti.« pravi Italijan. O naši prestolnici pa bi rekel: Obiskati Beograd in se vrniti čez dvajset let. Na valoviti višini ob stočju najvažnejših vodnih cest se je razprostiralo mesto. Visoke, arhitektonsko lepe palače poleg skromnih prstičnih hišic stoje na levi in desni širokih ulic, ki so večinoma že asfaltirane. Znane kaldrme je malo videti. Ampak na vsakem koraku skladi opeke, vreče cementa, pesek, apno, malta. Zidarji in težaki od vseh vetrov Jugoslavije se gibljejo po visokih odrih in gradijo, gradijo novi Beograd. Pesem dela in mišic. Da, čez dvajset let pojdem zopet v Beograd, če Bog da! Rad bi videl mesto, ki se bo razmahnilo v višino in širino, njegove urejene gaje, pristanišče in mostove. Takrat bo Beograd še lepši, ponosnejši. Škoda, da ne bo več tako zanimiv. To je samo danes sredi razvoja.

Velik del slovenskega učiteljstva se je po prvem bežnem ogledu prestolnice odpeljal s parnikom v Pančevo. Treba je izrabiti čas, zvečer se začne kongres. Lepa je vožnja po mogočnem Dunavu in razgled na pristanišče ter Kalemegdan, na katerem stoji steber z Meštovičevim »zmagovalcem«. Pančevo je izrazito banatsko mesto. Ravne, snažne ulice merijo skupaj 64 km. Nismo preho-

dili vseh, hvala Bogu! Po stari slovenski navadi smo obiskali menda vse cerkve razen sinagoge, od katerih je pač najlepša nova pravoslavna cerkev na periferiji. Ornamenti in slike na notranjih stenah dobro označujejo preprosto bogastvo čuvstvanja in mišljenja srbske duše. S cerkvenega stolpa je lep razgled na mesto in okolico. Na trgu smo kupovali grozjce po 4 Din, slive po 2 Din za kilogram.

Nekateri tovariši so obiskali ta dan Zemun.

O kongresu so obširno pisale novine. Prvi dan se je izgovorilo mnogo lepih besed. Upajmo, da se bodo vsaj nekatere uresničile. Drugi dan pa so pokazali naši južni tovariši svoj pravi temperament, posebno Srbijanci in Bosanci, ki so se šli »opozicij«. Dosegli so toliko, da so po odhodu ljubljanskih in zagrebških delegatov izvolili nov odbor. Nas iz Dravske banovine je sprva zanimala ta južnjaška narava, ki se je očiviljala v neprestanih klicih, topotanju in dolgovoznem debatiranju o isti stvari. Pozneje nas je ta živahni parlament odbijal in dolgočasil.

Ne smem pozabiti šolske razstave. Škoda, ker si je nismo utegnili ogledati podrobnije. Zaslužila je vse priznanje učiteljstva in drugega občinstva, ki so jo posečali. Največ in najlepše so razstavile šole iz Dravske banovine, kar seveda ni čudno. Ali se ne bi dala razstava prenesti še v druga večja mesta države?

Prekmalu so minili lepi, a vroči kongresni dnevi. Listnice so se nam stanjšale. Večina je odpotovala že v petek zvečer, ostali smo le nekateri in si ogledali podeželska srbska mesta kakor Smederevo, Mladenovac i. dr. Pa se nam je le zahotelo naših zelenih hribov in bistrih voda, domače hrane in počitka. Zopet so se pod nami obrnila kolesa. V svežem jutru nas je pozdravila domačija.

V. K.

Šolski uravitelji in upravitelji!

Poslužite se naročilnic »Učiteljske gospodarske poslovalnice«, ki ste jih prejeli in izoršite naročila potom UGP.

Šolstvo v drugih državah.

— Začetni pouk grških otrok na tujih jezikih bo prepovedan. Grški prosvetni minister je predložil seji ministrskega sveta načrt zakona, s katerim bo v bodoče prepovedano, da bi dobivali otroci grške narodnosti prvi ljudskošolski pouk v šolah s tujim učnim jezikom. Ministrski svet je ta zakonska načrt soglasno odobril in sklenil, da bo predložen grški zbornici, ki se v kratkem zopet sestane,

tako da bo mogel stopiti novi zakon takoj v veljavo. Zanimivo je utemeljevanje novega zakona, in to tako s pedagoškega kakor tudi z nacionalnega stališča. S tem zakonom — pravi tozadevno poročilo — se hoče doseči, da se ohrani pri otrocih v nedotaknjem stanju njihovo versko in nacionalno čuvstvanje kakor tudi ljubezen do rodnega jezika. Ti razlogi so popolnoma upravičeni, če se pomisli, da se jezik, s katerim sprejema otrok v nežni dobi svojega razvoja prve pojme v življenju in stvareh, ki ga obdajajo, zrača z njegovo duševnostjo ter jo pri tem oblikuje. Če pa se vrši ta pouk na tujem jeziku, ima to oblikovanje mlade duše za posledico, da se ravno v odločilni dobi prvih in temeljnih vtisov razvija otrok v duhu tuje kulture, kar povzroča občutno oddaljenje njegove duševnosti od nacionalne miselnosti, katera oddaljuje se pozneje ne more nikdar več popolnoma odpraviti. Po novem zakonu bodo prizadete tujejezične osnovne šole na Grškem, v prvi vrsti pa francoske, katerih je največ.

— Število uradništva na Madžarskem. Po službenih statistikah je danes na Madžarskem 123.348 državnih uslužbencev in 109.931 upokojencev. Razen tega je pri državnih železnicah nastavljenih 48.000 aktivnih uslužbencev, ter 45.000 upokojencev. Vseučiliških profesorjev je 343. Skupno je v prosvetnem ministrstvu 13.600 nameščencev. Finančno ministrstvo zaposluje približno 14.000 oseb, a največje je število nameščencev, ki se nahaja v notranjem ministrstvu, namreč 25.226. Velikih županov je 29, prav toliko kolikor jih je bilo pred vojno. — »Naš Glas«.

Listnica uredništva.

— lu Ostali so še sledeči članki: Nekaj o naši domači Radio industriji. — Tečaj šole rada na Krku. — Pevski zbor UJU. —

MALI OGLASI

Mali oglasi, ki služijo v posredovalne in socialne namene občinstva, vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek Din 5.—

18 Din likanje moške, damske obleke. Gg. čitateljem in čitateljem se za likanje, čiščenje, popravljanje tudi obračanja garderobe priporoča: Wallet Express, Ljubljana Stari trg 19.

RISALNA ORODJA kupite najbolje pri Fr. P. ZAJEC, optik Ljubljana — Stari trg 9.

★
L. MIKUŠ
LJUBLJANA
MESTNI TRG št. 15
DEŽNIKI
Na malo. Na veliko.
Ustanovljeno leta 1839.
Telefon šte. 2282
★

Najboljše kupite!
Nogavice, damske in moške rokavice, triko perilo, puloverje, telovnike. (vestje), žepne torbice, kravate, ovratnike, srajce, šifone, glote, čipke, vezene, gumbe, DMC prejice, ročne torbice, aktovke, dežnike, športne ter toaletne potrebščine samo
Josip Peteline, Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

Olje proti prahu, pisalna kreda, morske gobe, slikarske potrebščine nabavite ugodno pri firmi

CENTRALA V LJUBLJANI

MEDIĆ-ZANKL

LASTNIK FRANJO MEDIC

TOVARNE OLJA, FIRNEŽA, LAKOV IN BARV

Domači proizvodi: Laneno olje, firnež, od najbolj preprostih do najfinjših lakov, emajlo-lakstih in olinatih barv vseh vrst in nijanc. Kemično čiste, prstene in olepšane suhe barve, steklarski klij, čopiče itd.

TOVARNE LJUBLJANA — MEDVODE — DOMŽALE. PODRUŽNICE IN SKLADIŠČA V MARIBORU IN NOVEM SADU

Naročajte vsa tiskarska dela
za društva, šole, urade itd. itd.
v Učiteljski tiskarni v Ljubljani!